

„amit vet az ember, azt is aratja”

Számomra mindig meglepő, ha azt hallom, látom, egyesek milyen sok munkát és energiát fektetnek munkájukba, micsoda díjakért küzdenek és milyen eredményesen! A 2001-ben alapított Sófi József Alapítvány, 2010 decemberében tanulmányi ösztöndíjjal kitüntetett hallgatójával beszélgettem arról, milyen érzés olyan – 2001-ben alapult – alapítvány különdíját elnyerni, mely ma a legrangosabb kitüntetésnek számít a hazai felsőoktatásban. A 29 éves, nem mellesleg kétgyermekes, egyedülálló édesanya az SZTE-ZMK ötödéves zeneművész-tanár szakos hallgatója Szabdkáról érkezett, most ő mesél díjakról, sikerekről, hitről...

Nem mindennapi dolog ilyen magas színvonalú versenyben győztesnek lenni, gratulálok! Minek köszönhető, hogy különdíjasként mára az ország legrangosabb ösztöndíját tudhatod magadénak?

Már az első években beadtam a pályázatot. Mindig igyekeztem megpályázni, amit csak lehetett. De ami igazán ösztönzött, az ennek a pályának a szeretete. Szeretem, amit csinálok, szeretek fellépni, énekelni, szerepelni, és minden díj és minden elismerés hozzásegít ahhoz, hogy továbblépjek még egy lépcsőn.

Pontosan mivel érdemelted ki a díjat?

A díjat kiváló tanulmányi eredményemért, versenydíjakért, egyre gyarapodó fellépéseimért, tévés szerepléseimért kaptam.

Hol és milyen szerepekben láthattunk már?

Például Rossini Sevillai borbélyában Rosina szerepét már vagy huszadszor éneklek a budapesti Filharmónia felkérésével, Magyarország területén. De felléptem a Művészetek Palotájában is, a

Miskolci Nemzetközi Operafesztiválon nemegyszer, a Kolozsvári Operafesztiválon, és még sorolhatnám. Ráadásul mindig főszerepekben mutatkozom be.

Mire fordítod a megnyert összeget?

Az ösztöndíjat mindig a további előmenetelemre fordítom: énekversenyekre, külföldön való előéneklésekre vagy éppen egy estélyi ruhákra.

A tebetségeden és kintartásodon kívül minek köszönheted ezeket a kiváló eredményeket?

Ahhoz, hogy ilyen eredményeket érjek el, és győzzem, amit csinálok, Istenbe vetett hitem segít. Bibliai tanításokon élek és arra alapozom életemet. Hiszek abban, hogy amit vet az ember, azt is aratja. Emellett szüleim segítenek, és körül vagyok véve olyan tanárokkal és csodás emberekkel, akik támogatnak engem és készségesen adják át tudásukat és tanácsaikat. Ezúton szeretném kifejezni hálámat Temesi Máriának, tanáromnak, hisz neki köszönhetek mindent!

Mit éreztél a díj átvételekor?

Nagy öröm volt a díj elnyerése, de ugyanakkor egy lépcsőfok is az életemben, melyen tovább kell haladni és még többet elérni.

Az évfolyamon vagy csoporton belül hova sorolnád magad, hisz mégis te nyerted el a díjat?

Nem hasonlítgatom magam a csoporttársaimhoz. Mindenkinnek van helye a világban és a szerint lesz sikeres, hogy mennyi munkát, szorgalmat és odaadást fektetett bele...

De hisz most, te vagy a legjobb!

A legjobb akkor leszek, ha a világkarrier csúcán leszek, addig nem mondom magam legjobbnak.

Mik a céljaid?

A siker nagy felelősség is, minél nagyobb, annál többet várok el magamtól. Nem korlátozom magam, hogy hol a végcélom.

Tudom, a talentumot Istentől kaptam, és egy napon el kell számolnom vele, mennyire tudtam azt kamatoztatni az Ő dicsőségére.

VIZI ANNA LILLA

